

מי הישראלי המנהל מלחמה נגד שגריר ישראל בגרמניה?

לה הם יורשו של אדולף היטלר? כתב העיתון הגרמני ז'ידוויטשה צייטונג. "דוגרציה מן הסוג הגרוע ביותר", נאציזם בגילגול שמאלני, טענו עיתונים חשובים אחרים בגרמניה.

הגדרות אלה היו מיועדות כלפי אירגון הסטודנטים הגרמני השמאלני U.S.A., שאנשיו, בסיוע קבוצות סטודנטים ערבים ויהודים, פוצצו השבוע שתי אסיפות בהן עמד לנאום שגריר ישראל בגרמניה, אשר ("ארתור היפה") בן-נתן. התפרצויות הסטודנטים באסיפות הישר-

סייע להשניא את ישראל באופן אוטומטי בנקיטת עמדה ובחתייכות לצד אחד ה' צדדים.

★ ★ ★ לא להשמוץ — להתווכח

כך התחיל בהתנגשות שאירעה לפני כשנה בפרנקפורט, הסטודנטים הגרמנים, בהנהגת דניאל כהן-בנדט וקארל דיט-ריך וולף, מנהיג הא.ס.א. בפרנקפורט, התנגשו עם המשטרה בעת אירוע ממלכתי, אליו הוזמנו שגרירים זרים. בן-נתן, שהוזמן

עימות רעיוני איתם, להתווכח ולנסות לשכנעם. הדרך בה גיט ארתור בן-נתן, בהשית ותו את וולף וחבריו לנאצים, היתה סטירת לחי ליוקרה של ישראל וכישלון דיפלומטי חרוץ.

★ ★ ★ יועצים בבית-שימוש

אך תוך שערויית בן-נתן השתרבה וולף באסיפה בפרנקפורט. לצידו של קארל אלי לבל, שבן-נתן הגדירו בתור בוגר.

האף הארוך של ארתור היפה

אליות זכו לכיסוי נרחב בעיתונות הגרמנית ולתגובות שליליות. מעבר לכל יחס למיש-קלם האמיתי, איאפשר היה שלא להרגיש בנימת הצהלה בה נכתבו הדיווחים. לא היתה זו דווקא שמחה לאידו של השגריר הישראלי, כמו השמחה להדביק תו של פאשיסטים לסטודנטים של השמאל החדש בגרמניה ב-

אף הוא לאותו אירוע, ניקלע לתוך ההתנג-שות, נאלץ לקפוץ מעל מחסום כדי להגיע אל יעדו. הוא עשה או את השטות הראשונה, הישוה את הסטודנטים המתפרעים לנאצים, נאלץ אחר-כך להתנצל ולתקן את עצי-מו באמרו שהתכתן בעצם לניאציזם. זאת היתה בדיוק ההגדרה שהעיתונות של

לבל הוא סיפור בפני עצמו. הוא עלה בתור נער מפולין לישראל ב-1939, היה חניך השומר הצעיר, הצטרף לפלמ"ח ועלה להתתיישבות עם קיבוץ נירים כנגב. באותה תקופה היה לבל ילידו הקרוב של אברהם ("ברוך") אדן, כיום מפקד גייסות השריון של צה"ל.

עוד לפני הקמת המדינה נשלח אלי לבל מטעם קיבוצו ללמוד בטורבון, למד שם תיכנון כלכלי אצל הפרופסור הנווד ג'ורג' בטלהיים. כשחזר לארץ, ניקלע לבל לפילוג שחל במפ"ם, הצטרף לקבוצתו של הדי"ר משה סנה וגורש מן הקיבוץ. הוא הצטרף למק"י, עבד כפועל בבית-החרושת יצהר, עד שקיבל עבודה באו"ם בתור יועץ כלכלי לממשלת הודו.

לבל, שהוא כיום בן 42, עזב את הארץ בתחילת שנות ה-50 ומאו למעשה הוא נמ' צא במעמד של ישראלי חתי בניכור. ב-1952 הצליח להגיע לקאהיר מפאריס, דיווח משם בסידרת כתבות לעל-המישור על מצרים.

בפאריס אירגן לבל ועד לשלום ישראלי-ערבי, בו השתתפו גם ערבים מעיראק ומי מצריים. בגלל קשריו עם האף-אל-אף באל-ג'יריה נאלץ לברוח מפאריס, קיבל, בהמלצת ידיד מצרי, משרה של יועץ לתיכנון כלכלי לנשיא מצרי. בתפקיד זה הצליח לקשור קשרים רבים עם ראשי מדינות רבות, הפך תוך זמן קצר למעין משרד-חוץ פרטי, אי-שיות מבריקה שיש לה מהלכים בהרבה מדינות בעולם.

פרט פיקאנט: כאשר פורק האיחוד בין מצרים ומצרים, ניהלו ראשי מדינות אלה דיון נים כלכליים ולא יכלו להגיע לידי הסדר. היועץ של ראש משלחת סנגל קרץ או לאל לבל, שישב מאחורי ראש משלחת מצרי, אמר לו: "בוא נלך לבית-השימוש". בבית-השימוש גמרו השניים על עניינים, שראשי המדינות, להם יעצה, לא יכלו להסכים עליהם. כי היועץ לממשלת סנגל היה לא אחר מאשר הישראלי ג'ו גולן, חברו לספסל הלימודים של לבל בטורבון.

★ ★ ★ שינוי באיזון הנפשי

כאשר פרש לבל מתפקידו כיועץ כלכלי לממשלת מצרי, חזר לפאריס, התגלה כמומחה בבעיות המארכיזם, ה' מפרסם מדי פעם מאמרים בכתבי-עת בינלאומיים המוקדשים לנושא זה. אולם בכל השנים פיעמה בו איבה למדינת-ישראל. בשנים האחרונות, סיפרו ידידיו שבפגשוהו, חל שינוי קיצוני באיזון הנפשי שלו. לבל עבר להתגורר בגרמניה. יום אחד, למשל, החליט שעליו להתפטר מכל הגינונים הבורגניים ועבר להתגורר באוהל. הוא התקרבו בגרמניה לחוגי הסטודנטים השמאלניים, חסי-די תורת מאו, הפך לנציג קבוצת מצפן ב' בגרמניה.

היה זה דווקא ארתור בן-נתן, שבהתנגשות חסרת-הטעם שלו עם קארל וולף, איפשר ל-

משיב למחפרעים

שגריר ישראל בגרמניה, אשר בן-נתן, מחזיק בידו את הרמקול הנייד, באסיפה שפוצצה השבוע בפרנקפורט בידי סטודנטים גרמנים המתפרעים, קארל וולף, כדי להגיע לעימות. אך הערותיו המעליבות גרמו לפיצוץ האסיפה.

אישור של האיש המייצג בעיני הגרמנים את קורבנות הנאציזם — ארתור בן-נתן. העיתונות הישראלית נגרה אחרי העיתון גות הגרמנית, ראתה בהפרעות הסטודנטים הגרמניים לבן-נתן אקט אנטישמי מובהק ו' סימן לתחיית הנאציזם.

לא היתה שטות יותר גדולה מזו. כי איר-גוני הסטודנטים הגרמניים השמאליים הם אלמנטים האנטי-נאציים ביותר הקיימים בגר-מניה של היום. הם מנהלים מאבק יומיומי נגד תחיית המיליטריזם הגרמני, נגד המימי-סד הימני-בורגני, נגד הקאצ'ר קיונינגר ו' נגד רשת עיתונות של אקסל שפרינגר. אין הם קבוצת שוליים חסרת חשיבות כדוגמת מצפן בישראל. יש להם השפעה עצומה על האינטליגנציה הגרמנית, והשפעה גוברת ו' הולכת על דעת-הקהל הגרמנית בכלל.

בחוסר טאקט וידע דיפלומטי מדהמים, הצליח השגריר בן-נתן לרחוף את אפו ל' מאבק הנוש בין הסטודנטים לבין המימסד הגרמני, כשהוא מתייבב בגלוי לצידם של קיונינגר ושפרינגר ונותן להם הכשר ישראלי רשמי. האו סיבך לא רק את עצמו, אלא גם את מדינת-ישראל, בסיכסוך פנימי גרמני, ו'

שפרינגר חיתכה לה וידעה לנצל אותה ב' מלחמתה נגד הסטודנטים השמאלניים. מאז נמצא בן-נתן על הכוונת של וולף. הוא רודף אחריו מזה מספר חודשים בניסיון לעימות — ויכוח פומבי בו יאלץ את בן-נתן לחזור בו מדבריו וכינויו המעליבים.

ההזדמנות לכך ניתנה השבוע, כאשר בן-נתן הגיע לאוניברסיטה של פרנקפורט לנאום באסיפה של סטודנטים יהודיים. וולף ו'600 מאנשיו מילאו את האולם. קארל וולף עצמו עלה על הדוכן ורדש ברמקול נייד מבן-נתן להתנצל על שכונה אותו פאשיסט. בן-נתן, היוזע בכינוי "ארתור היפה" אך לא בשם "ארתור החכם", השיב כי אינו מוכן להת-נצל והוא דבק בטענתו כי הסטודנטים ה' גרמניים מתנהגים כניאציזם. כתוצאה מ' כך פרצה המומה שגרמה לפיצוץ האסיפה.

כעבור שלושה ימים חזר אותו מחזה ב' המבורג, כששוב נמנע מבן-נתן לנאום ב' אסיפת סטודנטים יהודיים.

אירגוני השמאל החדש בגרמניה אוהדים אלמנם בגלוי את אל-פאחה. אולם הם רחו' קים מאנטישמיות ושינאית-ישראל לשמה. ה' דרך היחידה להתמודד עימם היא להגיע לידל

מומחה גדול. מיוזעו של הרב בוכ' ריס ידעו לספר שהרב עובד במיקצועו כבר למעלה מ-35 שנים, ואף הוציא מתחת ידיו כמה קורסים של מוהלים, גם בארץ וגם בחו"ל. מכאן, שהוא מומחה ובקי גדול ב' עשיית בריית-מילה.

מאליה נשאלת השאלה: אם למומחה גדול כרב בוכריס אירעה תקלה כזו, מי יודע אילו וכמה תקלות קורות למומחים קטנים יותר — תקלות שאינן מניעות לידיעת ה'

משטרת קריית-גת ברשלנות בהתאם לסעיף 244 של החוק הפלילי. המשטרה לא היתה היחידה שהאשימה את המוהל האומלל. טען השבוע אביו של הפעוט: "בני נולד נימול מאלוהים, יעני, ללא ערלה בכלל. הרב ב' כריס צריך היה לעשות בו רק סריטה קלה בשביל הברכה, לא יותר. במקום זאת, עשה בו חתך עמוק, ואני אינני יכול לקבל את בכורי שבא לעולם כוכר. עכשיו עלי לקבלו כנקבה, כבת נוספת במשפחה."

נימול מאלוהים. המילה נערכה ב' צהרים. מיד לאחריה החל הפעוט שותת דם ללא הרף. רק לעזות הערב נלקח הילד ל' בית-החולים באשקלון. היתה זו ממש שעת' האפס: במאמצים עליונים הצליחו הרופאים להציל את חייו, לאחר עירוויידם ממושכים ותפרים רבים.

השבוע מסר הדובר ליוני בנו של הרב בוכריס — בוכריס עצמו נערך מבינתו — כתביאשמה נגד אביו, בו הואשם על-ידי

וולף

זוהו קארל דיטריך וולף, מנהיג אירגון הסטודנטים השמאלניים בפרנקפורט, שהכריז מלחמה על ארתור בן-נתן. הוא נראה בתמונה בין תמונותיהם של היושבראש מאו ססה טונג והו צ'י מ'ן.

דמות כמו אלי לבל, התומך בגלוי כאלו פאחה, לזכות במעמד מבוזה: להתווכח ולי-השמיץ את ישראל דווקא על אדמת גרמניה.

ציבור העולם הזה יצא עוד לפני עשר ש' נים בכתבה שהתריעה על הסכנות הכרוכות בטקס בריית-המילה. האם לא הגיעה השעה, אם לא לבטל כליל את הגזירה החמורה ה' זו, לפחות למסור את ביצועה לידי חירור-גים במומחים?

כיצד ומדוע אירע האסון הנורא הפעם — זאת יכריע בית-המשפט. אולם תהיה הכרע' תו כאשר תהיה, למאיר נעמן הפעוט היא כבר לא תעזור.